

бібліотек «Бібліотека Нової української школи – простір для освітніх можливостей кожного учня».

Проект сформував такі компетентності в учасників: у сфері самостійності – учні самостійно створили продукт; в інформаційній сфері, користуючись різноманітними джерелами інформації, учні опанували нові способи набуття знань; у соціально-трудова діяльності: розвинули свої комунікативні здібності; сформували вміння співпраці в команді; навчилися ділитися новими знаннями й навичками зі своїми товаришами, домовлятися, знаходити нові шляхи та варіанти виконання роботи, обговорювати виконувану роботу, відстоювати свої погляди; у сфері розвитку загальної культури – учні сформували бережливе ставлення до книги, до чужої праці та творчості товаришів.

Висновок. В учнів виникло бажання продовжувати роботу над іншими проектами медіатеки.

Результат проєктної діяльності: створення електронних презентацій на тему «Народження книги», книжок-саморобок, рефератів із метою їх практичного застосування на бібліотечних уроках, літератури та історії; в учнів виник інтерес до книги й читання.

Сім міфів про бібліотеку та бібліотекарів

(бібліотечний урок для учнів 9-11-х класів)

*Овчаренко Н. А., завідувач бібліотеки
КЗ «Безлюдівський юридичний ліцей
імені Героя Радянського Союзу І. Я. Підкопая
Безлюдівської селищної ради»
Безлюдівської ОТГ Харківського району*

Мета:

- розвіяти міфи про бібліотекарів; привернути увагу до професії бібліотекаря;
- продемонструвати, що Бібліотека та Книга завжди були показником інтелектуальної праці, потягом до знань та їхнього поширення;
- створити узагальнений портрет працівника бібліотеки;
- виховувати почуття поваги й шанобливого ставлення до книги, бібліотеки та праці бібліотекаря.

Очікувані результати: створення позитивного іміджу бібліотечної професії серед учнів; підняття авторитету бібліотеки; виховати любов до книги й бібліотеки; зацікавлення бібліотечною професією.

Тип уроку: урок набуття нових знань.

Обладнання: комп'ютерна презентація, відеоролик «7 кращих бібліотек світу»

Хід уроку

Напевне, сьогодні немає професії найбільш знайомої, але водночас і загадкової, ніж професія бібліотекаря. Письменники й кінорежисери, актори й поети десятиліттями створювали міфи про тихих і непримітних, нудних і негарних бібліотекарів. І тільки ми, бібліотекарі, знаючи цю професію не з чуток, можемо стверджувати, що все не так.

Якщо запитати першого-ліпшого перехожого на вулиці, чим займається бібліотекар, то ви почуєте: «Видає книги». Адже вони бачать лише вершину айсберга, тому, як правило, давно живуть із міфами, схожими на правду. Пропоную розглянути найбільш типові з них і порівняти з реальністю.

Міф перший: у бібліотеках тільки книги й пил. Так, звичайно, книги без пилу уявити важко. Але зараз бібліотеки – це не тільки книжковий фонд, це й комп'ютери, і принтери, і сканери, і мультимедійні проєктори, й електронні книги, і доступ до мережі Інтернет. І хоча сучасна техніка стає невід'ємною частиною бібліотеки, вона чудово вживається з традиційною книгою. Вони існують поряд, створюючи унікальний за своєю багатofункціональністю інформаційний простір. А ще бібліотека – це люди, які чекають допомоги, підтримки, участі та відповідей на свої численні питання, а іноді – простого спілкування.

Мабуть, ніяка інша професія не передбачає такої різноманітності комунікацій, як бібліотекаря, та й такої кількості цікавих співрозмовників ви більше ніде не знайдете. А пил? На жаль, не придумали ще люди, як його побороти назавжди. Крім того, він є не тільки в бібліотеці.

Міф другий: усі бібліотекарі негарні й похилого віку. Саме такими їх бачить більшість обивателів. Але ми такі ж різні, як і представники інших професій. А за останні роки, можна навіть спостерігати «омолодження» серед бібліотечних працівників: поповнюють наші лави й представники чоловічої статі, що тішить. Та хіба це погано, якщо в бібліотеках є працівники середнього та похилого віку? Досвід, високий професіоналізм і життєва мудрість ніколи не вважалися недоліком.

Міф третій: професія бібліотекаря тільки для невдах. Цей міф дуже популярний у молоді, яка мріє про яскраві, красиві, героїчні професії. Але красива назва професії – це ще не гарантія цікавої роботи. Чим же так небажана наша професія? Адже в різні часи бібліотекарями працювали знамениті люди: байкар Іван Крилов, німецькі казкарі брати Грімм, математик Микола Лобачевський, французький композитор Гектор Берліоз, письменники та поети Іоганн Гете, Антон Дельвіг, Володимир Одоевський, Лев Толстой, Іван Бунін, Анна Ахматова, Хорхе Борхес... Навіть Казанова останні 14 років свого життя був бібліотекарем. Список видатних імен можна продовжувати довго. Тож хіба їх можна назвати невдахами?

Міф четвертий: бібліотечна професія – це вчорашній день. Мабуть, цей міф придумали ті, хто не любить читати або читають тільки в електронному форматі. Сьогодні традиційні й електронні документи співіснують у бібліотеці на рівних, і доля останніх із кожним днем збільшується. Тому й відсутність у бібліотеці якоїсь книги – це не привід засмучуватись, адже на допомогу приходять усе ті ж комп'ютерні технології. А якщо до цього приєднати все більш зростаюче значення інформації в житті суспільства в цілому й кожного з нас окремо, можна сміливо стверджувати – це професія майбутнього. Сучасний бібліотекар повинен бути менеджером, психологом, педагогом, артистом, дизайнером, оператором персонального комп'ютера, перекладачем, економістом, спеціалістом із реклами – усього й не перелічити. Це не тільки хранитель довірених йому книжкових багатств, але й лоцман на безкрайніх просторах Інтернету. Тому розмови про те, що найближчим часом і книги, і бібліотеки стануть непотрібними, я вважаю, дуже перебільшені.

Міф п'ятий :щоб бути бібліотекарем, не потрібно навчатися. Шкода, але цей міф створили ми самі, приймаючи на цю посаду представників інших професій. Так, у бібліотеці потрібні різні спеціалісти, але хто сказав, що будь-яка професійна освіта є рівноцінною бібліотечній? Чому бібліотекарі не йдуть зі своїми дипломами викладати в школу чи лікувати хворих, навіть якщо в школі чи в лікарні є вакансії? Середня професійна бібліотечна освіта базового рівня передбачає вивчення не тільки загальноосвітніх і спеціальних навчальних дисциплін, а й програмне забезпечення, мережі, бази даних, інформаційно-комунікаційні технології в професійній діяльності тощо. Недарма так прискіпливо вибирали для стародавніх бібліотек працівників, вимагаючи від них майже енциклопедичних знань.

Міф шостий: бібліотекар – виключно жіноча справа. Тривалий час до бібліотек жінок узагалі не пускали, та й серед згаданих вище знаменитих бібліотекарів минулого – в основному чоловіки. Подяка Мелвілу Дьюї, який опублікував наприкінці XIX століття статтю «Бібліотечна справа як професія для жінок, які закінчили коледж», де писав про те, що праця в бібліотеці дає можливість жінкам здобути близькі або рівні права з чоловіками. Хоча він не мав на увазі, що чоловіки з бібліотек повністю зникнуть. А що ж ми бачимо сьогодні? Більша частина теоретиків і керівників бібліотек – чоловіки, а от виконавці – жінки. Хоча чоловіки не зайві в бібліотеці. Наприклад, прийом нової літератури й вивезення списаної потребує чоловічої сили. Думаю, що і цей міф незабаром буде розвінчано. Адже впровадження інформаційних технологій залучає до бібліотек спеціалістів із технічною освітою, серед яких багато чоловіків. Із суспільної точки зору можна додати, що в жіночому колективі завжди легко відчувати себе справжнім чоловіком. Тож юнакам, оббираючи професію є привід задуматися.

Міф сьомий: бібліотекарі весь день читають книги. Як про це мріє кожен справжній бібліотекар! Ми б і раді, але перебуваючи в «книжковому царстві», не маємо часу, щоб почитати що-небудь «для душі». Звичайно, ми читаємо, але те, що потрібно для роботи. Іноді ніколи погортати газету чи журнал. Тож читаємо ми, зазвичай, удома, коли всі справи зроблені.

Ось такі вони – міфи про нашу «нудну і нецікаву» професію. Можливо, хтось зі мною не погодиться. Але, як сказав Вільям Федер: «Ми завжди починаємо поважати людей після того, як спробуємо зробити їх роботу». Можливо, «міфотворцям» треба спробувати попрацювати в бібліотеці день,, або хоча б годину: обслужити читача, знайти в каталозі потрібну книгу, скласти бібліографічний опис, обробити партію нової літератури, підготувати книжкову виставку, масовий захід... Думаю, що після такого досвіду вони вже не стануть стверджувати, що в бібліотеці може працювати будь-хто. А нудною та нецікавою може бути будь-яка професія, якщо ти її не любиш. Отже, залежить це тільки від ставлення самої людини.

Домашнє завдання: знайдіть максимальну кількість навчальних закладів, які здійснюють підготовку фахівців за напрямками: «Книгознавство, бібліотекознавство і бібліографія», «Бібліотечна справа» та ін.